

האכשף

אין עוד אמון ברופאים. כל יום הם ממציאים מחלות חדשות. הם לא מסתכלים בכלל על הבן-אדם, אלא רק על האף-אוזן-גרון שלו, על העור שלו, על הפנימי שלו. כל מה שהם יודעים זה לתת כדורים ורפואות. שום טיפול רציני, אמיתי.

לכן החולים, שיש להם שכל, הולכים היום אל המכשף. המכשף מרפא את הידיים, את הרגליים, את העור, את העיניים, את המעיים וגם את הבן-אדם עצמו. המכשף יכול גם להגיד לבן-אדם מה קורה לו עכשיו, מה קרה לו לפני שנה, מה קרה לו לפני שנתיים, מה קרה לו כשהיה קטן, ומה לא קרה לו בכלל. המכשף הכי גדול בארץ הוא המכשף אד-ריס, מבקעה-אל-גרבייה. הוא יותר גדול אפילו מהמכשף של באר-שבע, שמצא את בת-אחיותו של עודי בחולות. כי ההוא הוא מכשף מיוחד למציאת דברים, וזה גם מומחה למחלות גוף ונפש.

בשעה ארבע בבוקר כבר מלא חדר-הקבלה של המכשף אדרים מפה לפה. פקיד הקבלה, בנו, רושם את הפציינטים לפי התור, והמכשף עצמו כבר יושב בחדר הכישוף ומקבל את הלקוח הראשון.

בשעה ארבע אחרי-הצהריים שולח הבן של המכשף את כל האנשים הביתה. המכשף הולך לנוח. מי שגר רחוק הולך לישון בנתניה או בחדרה, כדי להגיע למחרת בארבע בבוקר. כל יום מרפא המכשף בערך ארבע מאות איש. הוא עובד כמו קופת-חולים שלמה. הוא לא נוהג לקבל כסף, אבל כל מי שרוצה ש-הקסמים שלו באמת יפעלו, משאיר לו עשר לירות, או יותר, על השולחן.

בשעה אחת-עשרה בבוקר חדר-הקבלה מלא מפה לפה. על הכורסות הישנות, הממורטות, יושבות נשים מבאר-שבע, חיפה, מדימונה ומ-אשדוד. שלוש יפהפיות תל-אביביות תופסות שלוש כורסות מרופטות, ושתי כוכבות-בעילום-שם נשענות על המסעדים.

הכוכבות ושקניניות-הבוהימה באו סתם, לר-אות מה יקרה בעתיד שלהן. נהוג עכשיו לספר בחברה עלה אמר המכשף במקום מה איר ה-פסיכיאטר. הן יושבות בחדר הקבלה, שומעות את כל מעשי הכשפים, ומספרות אותן, אחר-כך, בגוף ראשון, לכסית ודינוגוף.

לחבר שלי, שכה אני אחייה אם אני משי-קר, מספר להם צעיר מנתניה, קטעו את הרגל, עלה עלי אוטו. הוא היה מיואש. ווא-ללה, מה זה מיואש! הלך אל המכשף, זה נתן לו קמע, ולמחרת קם עם רגל שלמה. "איך זה יכול להיות?" שואלת אותו ה-כוכבת.

"הנה את רואה" הוא אומר לה. הוא אף פעם בחיים שלו לא שיקר, אפשר לשאול את כל החברים שלו.

לחילת אחת, שבאה עם החברה שלה, היו בעיות עם החבר שלה. היא לא נהנתה מיחסים איתו. היא הלכה למכשף, והוא נתן לה קמע, ואמר לה שאם היא לא תחשוב על הריון בזמן שהיא איתו, הכל יהיה בסדר.

עכשיו היא באה אליו עוד פעם, כי זה לא עזר, והיא לא מצליחה לא לחשוב על הריון, ביחוד מזמן שהוא אמר לה לא לחשוב על זה. חשבתיו אולי להתחתן איתו ודי, היא מגלה, כשהאווירה הופכת אינטימית יותר, אבל ה-מכשף אמר לי לא לעשות את זה, כי אני לא די יציבה.

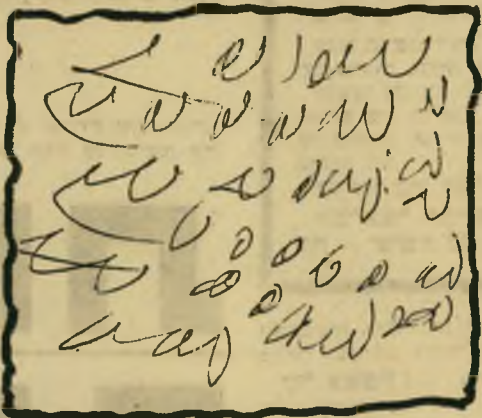
"לא כדאי להתחתן", מציע ערבי צעיר מה-

כפר הסמוך, "יש רק צרות מזה. הנה, אשתי בורחת ממני כל שנה". הוא גדל בקיבוץ. לימ-דו אותו שם לשוחח עם בחורות בחופשיות. עכשיו כל פעם שאשתו רואה אותו משוחח עם בחורה בחופשיות, היא בורחת אל ההורים שלה, והוא צריך ללכת למכשף שיחזיר אותה. "לי הוא מצא בעל פנאן", מתנגדת אשה אחת. "כולם אמרו שאני לא אתחתן אף פעם. הוא נתן לי קמע, ואמר לי לעשות אמבטיה כל יום, וכעבור שנה התחתנתי."

עכשיו בעלה חולה, והיא באה לשאול ב-עצת המכשף. בעלה לא רצה לבוא איתה. הוא לא מאמין במכשפים. "היינו אצל הרופאים", היא מספרת, "אבל מה רופאים יכולים לה-גיד? אמרו שזה אולכוס. מה הם יכולים לה-גיד?"

"לי היו פעם כאבים קשים מאוד ברגל, והלכתי לקופת-חולים. נתנו לי זריקה, וזה עבר", מודיע אשכנזי זקן מחיפה. "זה היה נס", צועקת עליו אשה שהיא כנראה אשתו. "אף אחד כאן לא מדבר על נסים, מדברים על עובדות."

לכן של המכשף יש הכי הרבה סיפורים על אביו, כולם נכונים. הוא ראה אותם כמו עיניו. הוא יושב ליד שולחן מרובע המונח באמצע החדר. בתו הקטנה מחייכת מהברכיים שלו, והוא מספר: "היתה כאן תיירת אחת מאמרי-קה. היא מספרת, היא היתה עקרה. היא האר-מינה באבא שלי. סתם באה. כעבור תשעה חודשים נולד לה ילד. היא באה לאבא שלי עם הילד ואמרה לו: "הנה הילד שאתה ע-שית". ונתנה לו עשרת אלפים לירות ומקלט טלביזיה". אתם לא מאמינים? אתם יכולים לראות בעצמכם, הנה האנטנה של הטלביזיה. "ופעם אחת אשה אחת עשתה רעש, התח-לה לצעוק ולקלל, הוא לא אוהב את זה. הוא

פתקה בשביל לשים על הבטן

אמר לה: אם את לא מפסיקה לקרקר, את תהיי בסוף תרנגולת. ומה קרה? היא הפסיקה לצעוק. אחר כך, ראיתי את זה בעיניים שלי, היא נשארה בן-אדם. כמו שהיתה קודם.

"זה לא נס", מתרגזת עליו הכוכבת. "מה לא נס? ראיתי את זה בעיניים שלי!" מתעקש הבן.

"זה לא נכון", מביעה דעתה בחורה יפהפיה מבאר-שבע. "הוא לא יכול לעשות דברים כאלה. הוא טוב רק בשביל מחלות. המכשף שלנו בבאר-שבע יכול. הוא באמת קוסם גדול. היתה לי חברה שבעלה לקח עוד אשה צעירה. היא הלכה למכשף אחד, והוא אמר לה לקחת תרנגולת שחורה, לעלות על הר גבוה, ולהור-ציא לה את הנוצות, כל נוצה לחוד. אחרי שהיא גמרה להוציא את הנוצות, היא ירדה, וראתה שהבעל שלה שלח את האשה השניה. זה מכשף אמיתי. המכשף הזה לא יכול לעשות דברים כאלה."

"לחברה שלי", מתנגדת בחורה חדרתית, "הוא מצא את הילד שלה. נאבד לה הילד, והוא אמר לה: תלכי הביתה, ותחפשי את הילד במגירה של השולחן. היא הלכה הביתה, והילד היה באמת במגירה."

אף אחד לא מאמין לה. אומרים לה שילדה לא יכול להיכנס למגירה. "זהו בדיוק", היא מודה, "זה בגלל הכישוף שהוא עשה". בעלה אומר שזה לא היה הילד של החברה, אלא הצמיד שלה. אבל האשה לא מסכימה איתו. "ובעלי", ממשיכה אותה אשה, "היה חולה-לב. הוא היה משתעל ויורק רוק מהלב, וה-

מכשף ריפא אותו בשבוע. לא נכון, משה?" היא שואלת את בעלה.

הבעל מודה שזה היה נכון, אבל הוא חושב שאולי זה היה גזל, ולא מחלת-לב.

"בשביל מה באתם עכשיו?" שואל אותה הקהל התל-אביבי. מסתבר שעכשיו הם באו בגלל השומן שלה. היא הלכה לסתם רופא, והוא אמר לה להפסיק לאכול. אבל בשביל להפסיק לאכול היא לא צריכה רופא. אז היא באה למכשף, שיתן לה קמע נגד השמנה.

כשנכנסים סוף סוף לקבינט מגלים את ה-מכשף בכבודו ובעצמו. הוא לבוש בעבאיה ערבית, חבוש כפייה, וכשהוא מרים את הראש שלו מהשולחן החשוף, לידו הוא יושב, מת-גלים פנים יפהפיים של גבר שזוף, כבן שי-שים, שיכול היה לבייש את כל כוכבי-הקול-נוע, בכל הגילים.

המכשף לוקח את היד של הפציינט, שואל אותו בערבית לגילו, לשמו ולמצבו המשפחתי. אחר כך הוא פונה לשמיים ואומר להם: "היא בת עשרים וחמש, לא נשואה, מה? מה אתה אומר? אתה אומר שהיה לה יותר מגבר אחד בחיים?"

"הוא אומר שהיה לך יותר מגבר אחד בחיים", הוא מודיע ללקוחה. "מה? מה אתה אומר? שהגבר הראשון שלה היה בערך בגיל שמונה-עשרה, עשרים? מה? אני לא שומע?" "הוא אומר", מתרגם המכשף את דברי בן-שיחו, "שהגבר הראשון שלך היה בגיל שמונה עשרה, תשע עשרה, עשרים, לא שמעתי טוב". אחר כך הוא מתעניין בשמיים במצבו הב-ריאותי של הפציינט. "מה אתה אומר?" הוא שואל, "שהיא סובלת לפעמים מכאבי-ראש? ולפעמים מכאבי-בטן? שבחורף היא מתקררת לפעמים?"

כשמתגלה המחלה של הפציינט הוא רושם לו רצפט בכתב-חרטומים. רצפט אחד בשביל הבטן, צריך לשים אותו על הבטן; רצפט אחד בשביל הראש, צריך לשים אותו על ה-ראש; וקמע אחד שצריך להיות כל הזמן על הגוף.

חוץ מזה צריך לעשות הרבה אמבטיות. וב-חורף להתכסות היטב. אחרת הכישוף לא יעזור.

אלוהים בוחן לב וכליות

הדתיים מתנגדים לנתוחי-מתים. אם ימשיכו לנתח, יישפך דם, לא יישפך, כמובן, הדם של המתים, אלא הדם של החיים. הכנסת כבר קיבלה הודעה על כך.

הדתיים הם רבים, וצריך להתחשב בדעתם. יכן דנים עכשיו בוועדה ממשלתית מיוחדת בבית-החולים הדתי לא ינתחו מתים, כדי ללמוד איך לנתח חולים חיים. ינתחו בו ישר חולים חיים. זה מותר.

העבודה שם תתנהל ככה: נכנס רופא צעיר, שגמר שנתיים רפואה, הוא לא יודע בדיוק איפה האפנדיציט, משכיבים לפניו את החולה, והפרו-פסור אומר לו: "עכשיו תפתח את הבטן, וקצת ימינה תמצא את האפנדיציט."

הרופא הצעיר פותח לחולה את הבטן, נכנס ימינה ומוציא את הטחול.

"זה האפנדיציט?" הוא שואל.

"לא, זה הטחול", אומר לו הפרופסור, "אמרתי לך יותר ימינה."

הרופא הצעיר חותך ומוציא את הכבד, "זה האפנדיציט?" הוא שואל.

"לא, זה הכבד", אומר הפרופסור, "אהה לא רואה?"

במיטה השנייה מתאמן רופא צעיר בניתוח-לב. הוא מגיע בטעות לריאות, ומחבר לחולה את אבי העורקים ישר לשלפוחית השתן. רופא שלישי עושה ניתוח-מוח לחולה אישיאס, כי הוא לא יודע איפה בדיוק זה האישיאס. אחרי הניתוח יש לחולה מוח בריא אבל נשאר לו אישיאס. אז בא רופא רביעי וחותר לו את הרגל. האישיאס עובר אחת-שתיים.

בסוף יתברר שבית-החולים יהיה, כמובן, תחת השגחת הרבנות הראשית. הוא אולי כשר מבחי-נה דתית, מונע ניתוחי-מתים, אבל הוא לא כל-כך משתלם.

לכן מתכננים כבר הצעה דתית חדשה: בית-חולים מודרני, בו לא ישרתו רופאים אלא אדמו"רים, שירפאו את ההולים על-ידי תהילים. הקתדרם וחוקן.